

[Socialministeren.]

ting bliver afklaret, og at endelig stillingtagen må bero på en rapport fra dette træningsskoleudvalg.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Formanden: Før afslutningen af den sidste spørgetid i denne samling gør jeg opmærksom på taletiderne, som er 2 minutter for spørgerne og 5 minutter for ministre. Når jeg gør opmærksom på det, er det, fordi disse taletider i dag blev overskredet. Jeg tilføjer, at rød lampe faktisk betyder, at taletiden er omme.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 83) findes i tidenden sp. 2880, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 3045).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om boligsikring [af Helge Nielsen m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 47) findes i tidenden sp. 1203, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 3045).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Helge Nielsen: Som det fremgår af boligudvalgets betænkning over de to lovforslag, har arbejdet i boligudvalget vedrørende disse lovforslag heller ikke ført til

noget positivt resultat set med mit partis øjne. Regeringspartierne gennemfører alene den ændrede byrdefordeling af boligsikringsydelse; hvor kommunerne før skulle betale $\frac{1}{3}$ af den samlede udgift, skal de fremover betale 50 pct. Staten får en tilsvarende besparelse.

Her er et af denne regerings karakteristiske besparelsesforslag: man sparer ved at lade andre betale. Men som et af regeringspartiernes udvalgsmedlemmer sagde under et udvalgmøde: den eneste trøst er, at loven først træder i kraft efter det kommende valg, og så kan der jo ske så meget.

Mit parti vil stemme imod regeringslovsforslaget, når det kommer til tredje behandling. Det er vor opfattelse, at selv om man har udligningsordninger i hovedstadsområdet, vil denne lov virke som en straf over for de kommuner, der har ført en positiv boligpolitik, har fået sat byggeri i gang, hvorimod de kommuner, der intet har foretaget sig på dette område, ikke mærker udgifterne til denne ændrede byrdefordeling.

Det af os fremsatte lovforslag om en pristalsregulering af boligsikringen kan jeg naturligvis anbefale at man stemmer for. Forslaget blev fremsat den 3. november sidste år og har ligget i boligudvalget i en rum tid, uden at det er lykkedes os at overbevise hverken ministeren eller regeringspartierne om nødvendigheden af at gennemføre de ændringer, vi foreslår. Da loven i 1966 blev gennemført, var det en god lov, men den økonomiske udvikling siden da har udhulet den, og for mange familier bliver der tale om, at der år for år må regnes med meget stærkt stigende huslejer, og huslejens andel af lønnen bliver år for år en stigende procent.

Ålborg kommunes statistiske kontor har foretaget en undersøgelse og udsendt en pjece, der viser udviklingen, og der er ret slemme eksempler imellem denne undersøgelses resultater. Skatternes stigning og boligsikringens reduktion betyder ifølge undersøgelsen, at der i en række tilfælde bliver tale om en negativ virkning på trods af indkomststigningen. Den samme udvikling endog i forstærket grad finder sted for vore pensionister. Her er det især omkring 17.000 kr.s grænsen, at de negative virkninger sætter ind. Udviklingen viser ganske klart, at